

Βόλτες έμπνευσης με ποδήλατο

Μια διαφορετική αντίληψη για τη ζωή στην πόλη από τον «νέο» Βαγγέλη Ηλιόπουλο

Της ΣΑΝΤΡΑΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗ

«Μια φορά όχι πολύ παλιά, η κατάσταση στην πόλη είχε γίνει απελπιστική. Η πιο ωραία πόλη του κόσμου είχε καταντήσει βρώμικη και άσχημη. Γιατί; Μα είχε γεμίσει αυτοκίνητα. Ο ουρανός είχε σκοτεινιάσει από τα καυσαερίά τους. Τα ζώα και τα πουλιά είχαν φύγει για τα χωριά από τον θόρυβό τους». Κάπως έτσι ξεκινάει το έκτο βιβλίο της σειράς «Οικολογήματα» (εκδ. Πατάκης) ο συγγραφέας Βαγγέλης Ηλιόπουλος. Μετά το θέμα των καμένων δασών, της μόλυνσης των θαλασσών, το φαινόμενο του θερμοκηπίου, το πρόβλημα της διαχείρισης των σκουπιδιών και το θέμα της ενέργειας ήρθε η ώρα για ένα βιβλίο με θέμα τη ρύπανση του περιβάλλοντος από τα αυτοκίνητα. Τίτλος του «Με το ποδήλατό μου αρχηγό τα αυτοκίνητα νικώ».

Το νέο του βιβλίο με θέμα τη ρύπανση του περιβάλλοντος από τα αυτοκίνητα.

Θα μπορούσε η λογοτεχνία να αλλάξει τη στάση και τη συμπεριφορά του αναγνώστη σχετικά με το περιβάλλον; «Μα αυτός είναι ο στόχος των Οικολογημάτων» τονίζει ο Βαγγέλης Ηλιόπουλος, ο οποίος μας περιέγραψε τις εικόνες που γέννησαν τη σειρά των συγγραμμένων παιδικών βιβλίων.

«Όταν γεννήθηκε η κόρη μου πριν δεκαπέντε χρόνια, από τα παράθυρα του μαιευτηρίου βλέπαμε την Πεντέλη να καίγεται. Με όλη τη φόρτιση του νέου μπαμπά, ένιωσα την υποχρέωσή μας να παραδώσουμε στα παιδιά μας έναν πλανήτη που δεν θα τον έχουμε καταστρέψει, ακόμη μεγαλύτερη. Ετσι, χρόνια μετά, όταν εξαιτίας μιας άλλης

«Ο πλανήτης ανήκει στα παιδιά μας. Ξέρουν ακόμη κι όσα οι μεγάλοι αγνοούν, γιατί είναι πιο αγνά» τονίζει ο κ. Ηλιόπουλος και πιστεύει ότι η λογοτεχνία μπορεί να αλλάξει τη στάση και τη συμπεριφορά του αναγνώστη απέναντι στο περιβάλλον.

«Ονειρεύομαι γενιές που το κριτήριο για όλες τους τις δράσεις θα είναι αν αυτές είναι φιλικές προς τον πλανήτη».

πυρκαγιάς ένας κότσυφας εμφανίστηκε στο μπαλκόνι μου, γεννήθηκε η ιδέα για το πρώτο παραμύθι μιας ολόκληρης σειράς που είναι προϊόν ομαδικής εργασίας. Η άποψή μας είναι ότι δεν έχουμε το δικαίωμα να υποθηκεύσουμε το μέλλον του πλανήτη, γιατί είναι το μέλλον των παιδιών μας. Ο πλανήτης τους ανήκει. Αυτά ξέρουν το

πώς μπορούμε να είμαστε φιλικόι με το περιβάλλον. Ξέρουν ακόμη κι όσα οι μεγάλοι αγνοούν, γιατί είναι πιο αγνά. Δεν τα έχει διαφθείρει ο "πολιτισμός" μας. Οπως κάθε συγγραφέας που γράφει για παιδιά, διατηρώ το δικαίωμα να ονειρεύομαι και πράγματι ονειρεύομαι γενιές που το κριτήριο για όλες τους τις δράσεις θα είναι αν αυτές είναι φιλικές προς τον πλανήτη».

Μέσο έμπνευσης

Φυσικά ο ίδιος οδηγεί ποδήλατο. «Αν και στην Αττική είναι τόσο επικίνδυνο, εγώ ως λάτρης της ποδηλασίας δεν μπορώ να κάνω αλλιώς από το να κυκλοφορώ ακόμη και σε

δρόμους όπως η Λεωφόρος Λαυρίου ή η Λεωφόρος Σπάτων όπου καμιά πρόβλεψη δεν υπάρχει. Αγαπούσα το ποδήλατο από μικρός. Δεν το έβλεπα ως άθληση αλλά ως μέσο να καθαρίσει το μυαλό μου και να μου έρθει έμπνευση να φτιάξω τις ιστορίες μου. Ίσως γι' αυτό και με τα ποδήλατά μου δένομαι συναισθηματικά. Εχω κρατήσει όλα τα ποδήλατα που είχα κατά καιρούς. Αρχηγός τους το ποδήλατο που μου χάρισε η γυναίκα μου τα πρώτα χρόνια της γνωριμίας μας, πριν ακόμη παντρευτούμε. Σε βόλτες με αυτό, εδώ και 25 χρόνια, μου έχουν έρθει οι ιδέες για πολλά παραμύθια».

Για την ώρα που ως γονιός

έρχεται η ώρα να επιλέξει βιβλία για τα παιδιά του μας δίνει μια συμβουλή. «Από τα βιβλία που αγοράζονται άλλα φτιάχτηκαν για να καταναλώνονται και άλλα γράφτηκαν για να διαβάζονται. Όταν τα παιδιά συναντήσουν ένα βιβλίο αυτής της δεύτερης κατηγορίας, ένα βιβλίο που θα ακουμπήσει την ψυχή τους και θα τα «αλλάξει», ένα βιβλίο που θέλουν να το διαβάσουν ξανά και ξανά, ένα βιβλίο που θα τα βοηθήσει να στοχάζονται και να συζητούν τότε από καταναλωτές γίνονται φιλιαναγνώστες. Σε αυτή τη μαγική συνάντηση πρέπει να βοηθήσουν όλοι: γονείς, εκπαιδευτικοί, βιβλιοθηκονόμοι, βιβλιοπώλες, εκδότες, δημιουργοί».